

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த
முதல் திருவந்தாதி

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

முதல் திருவந்தாதி

தனியன்

கைதை சேர் பூம் பொழில் சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த *
பொய்கைப் பிரான் கவிஞர் போர் ஏறு *
வையத்து அடியவர்கள் வாழ் அருந்தமிழ் நூற்றந்தாதி *
படி விளங்கச் செய்தான் பரிந்து

‡ வையம் தகளியா *
வார் கடலே நெய் ஆக *
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக *
செய்ய சுடர் ஆழியான் அடிக்கே *
சூட்டினேன் சொல் மாலை *
இடர் ஆழி நீங்குகவே என்று || 1 ||

என்று கடல் கடைந்தது *
எவ் உலகம் நீர் ஏற்றது *
ஒன்றும் அதனை உணரேன் நான் *
அன்றது அடைத்துடைத்துக் *
கண் படுத்த ஆழி *
இது நீ படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்த பார் || 2 ||

பார் அளவும் ஓர் அடி வைத்து *
ஓர் அடியும் பார் உடுத்த *
நீர் அளவும் செல்ல நிமிர்ந்ததே *

சூர் உருவின் பேய் அளவு கண்ட *
பெருமான் ! அறிகிலேன் *
நீ அளவு கண்ட நெறி || 3 ||

நெறி வாசல் தானே ஆய் *
நின்றானை *
ஐந்து பொறி வாசல் போர்க் கதவம் சார்த்தி *
அறிவானாம் ஆல மர நீழல் *
அறம் நால்வர்க்கன்றுரைத்த *
ஆலம் அமர் கண்டத்தரன் || 4 ||

அரன் நாரணன் நாமம் *
ஆன்விடை புள் ஊர்தி *
உரை நூல் மறை உறையும் கோயில் *
வரை நீர் கருமம் அழிப்பளிப்புக் *
கையது வேல் நேமி *
உருவம் எரி கார் மேனி ஒன்று || 5 ||

ஒன்றும் மறந்தறியேன் *
ஓத நீர் வண்ணனை நான் *
இன்று மறப்பனோ ஏழைகள் *
அன்று கரு அரங்கத்துள் கிடந்து *
கை தொழுதேன் கண்டேன் *
திருவரங்க மேயான் திசை || 6 ||

திசையும் *
திசை உறு தெய்வமும் *
தெய்வத் திசையும் கருமங்கள் எல்லாம் *
அசைவில் சீர்க் கண்ணன் நெடு மால் *

கடல் கடைந்த *
கார் ஓத வண்ணன் படைத்த மயக்கு || 7 ||

மயங்க வலம்புரி *
வாய் வைத்து *
வானத்தியங்கும் எறி கதிரோன் தன்னை *
முயங்கமருள் தேர் ஆழியால் மறைத்தது *
என் நீ திருமாலே *
போர் ஆழிக் கையால் பொருது || 8 ||

பொரு கோட்டோர் ஏனமாய்ப் *
புக்கிடந்தாய்க்கு *
அன்றுன் ஒரு கோட்டின் மேல் கிடந்ததன்றே *
விரி தோட்ட சேவடியை நீட்டித் *
திசை நடுங்க விண் துளங்க *
மா வடிவில் நீ அளந்த மண் || 9 ||

மண்ணும் மலையும் *
மறி கடலும் மாருதமும் *
விண்ணும் விழுங்கியது மெய் என்பர் *
எண்ணில் அலகளவு கண்ட *
சீர் ஆழியாய்க்கு *
அன்றிவ் உலகளவும் உண்டோ உன் வாய் || 10 ||

வாய் அவனை அல்லது வாழ்த்தாது *
கை உலகம் தாயவனை அல்லது *
தாம் தொழா *
பேய் முலை நஞ்சுண் ஆக உண்டான் *

உருவொடு பேர் அல்லால் *
காணா கண் கேளா செவி || 11 ||

செவி வாய் கண் மூக்கு *
உடல் என்றைம் புலனும் *
செம் தீ புவி கால் *
நீர் விண் பூதம் ஐந்தும் *
அவியாத ஞானமும் வேள்வியும் *
நல் அறமும் என்பரே *
ஏனமாய் நின்றாற்கியல்வு || 12 ||

இயல்வாக *
ஈன் துழாயான் அடிக்கே செல்ல *
முயல்வார் இயல் அமரர் முன்னம் *
இயல்வாக நீதியால் ஓதி *
நியமங்களால் பரவ *
ஆதியாய் நின்றார் அவர் || 13 ||

அவர் அவர் தாம் தாம் *
அறிந்தவாறேத்தி *
இவர் இவர் எம் பெருமான் என்று *
சுவர்மிசைச் சார்த்தியும் *
வைத்தும் தொழுவர் *
உலகளந்த மூர்த்தி உருவே முதல் || 14 ||

முதல் ஆவார் மூவரே *
அம் மூவர் உள்ளும் முதல் ஆவான் *
மூரி நீர் வண்ணன் *
முதல் ஆய நல்லான் அருள் அல்லால் *

நாம நீர் வையகத்து *
பல்லார் அருளும் பழுது || 15 ||

பழுதே பல பகலும் *
போயின என்று *
அஞ்சி அழுதேன் *
அரவணை மேல் கண்டு தொழுதேன் *
கடல் ஓதம் கால் அலைப்பக் *
கண் வளரும் *
செங்கண் அடல் ஓத வண்ணர் அடி || 16 ||

அடியும் படி கடப்பத் *
தோள் திசை மேல் செல்ல *
முடியும் விசும்பளந்ததென்பர் *
வடி உகிரால் ஈர்ந்தான் *
இரணியனதாகம் *
இருஞ்சிறைப் புள் ஊர்ந்தான் உலகளந்த நான்கு || 17 ||

நான்ற முலைத்தலை *
நஞ்சுண்டு *
உறி வெண்ணெய் தோன்ற உண்டான் *
வென்றி சூழ் களிறறை ஊன்றிப் *
பொருதுடைவு கண்டானும் *
புள்ளின் வாய் கீண்டானும் *
மருதிடை போய் மண் அளந்த மால் || 18 ||

மாலும் கருங்கடலே ! *
என் நோற்றாய் *
வையகம் உண்டு *

ஆலின் இலைத் துயின்ற ஆழியான் *
கோலக் கரு மேனிச் *
செங்கண் மால் கண் படையுள் *
என்றும் திருமேனி நீ தீண்டப் பெற்று ! || 19 ||

பெற்றார் தளை கழலப் *
பேர்ந்தோர் குறள் உருவாய் *
செற்றார் படி கடந்த செங்கண் மால் *
நற்றாமரை மலர்ச் சேவடியை *
வானவர் கை கூப்பி *
நிரை மலர் கொண்டு ஏத்துவர் ஆல் நின்று || 20 ||

நின்று நிலம் அங்கை *
நீர் ஏற்று மூ அடியால் *
சென்று திசை அளந்த செங்கண் மாற்கு *
என்றும் படை ஆழி புள் ஊர்தி *
பாம்பணையான் பாதம் *
அடை ஆழி நெஞ்சே ! அறி || 21 ||

அறியும் உலகெல்லாம் *
யானேயும் அல்லேன் *
பொறி கொள் சிறை உவணம் ஊர்ந்தாய் *
வெறி கமழும் காம்பேய் மென் தோளி *
கடை வெண்ணெய் உண்டாயை *
தாம்பே கொண்டார்த்த தழும்பு || 22 ||

தழும்பிருந்த சார்ங்க நாண் *
தோய்ந்தவாம் அங்கை *
தழும்பிருந்த தாள் சகடம் சாடி *

தழும்பிருந்த பூங்கோதையாள் வெருவப் *
பொன் பெயரோன் மார்பிடந்த *
வீங்கோத வண்ணர் விரல் || 23 ||

விரலோடு வாய் தோய்ந்த *
வெண்ணெய் கண்டு *
ஆய்ச்சி உரலோடுறப் பிணித்த நான்கு *
குரல் ஓவாதேங்கி நினைந்து *
அயலார் காண இருந்திலையே *
ஓங்கோத வண்ணா ! உரை || 24 ||

உரை மேல் கொண்டு *
என் உள்ளம் ஓவாது *
எப்போதும் வரை மேல் *
மரகதமே போல *
திரை மேல் கிடந்தானைக் *
கீண்டானை *
கேழல் ஆய்ப் பூமி இடந்தானை ஏத்தி எழும் || 25 ||

எழுவார் விடை கொள்வார் *
ஈன் துழாயானை *
வழுவா வகை நினைந்து வைகல் தொழுவார் *
வினைச் சுடரை நந்துவிக்கும் *
வேங்கடமே *
வானோர் மனச் சுடரைத் தூண்டும் மலை || 26 ||

மலையால் குடை கவித்து *
மாவாய் பிளந்து *
சிலையால் மராமரம் ஏழ் செற்று *

கொலை யானைப் போர்க் கோடொசித்தனவும் *
பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும் *
கார்க் கோடு பற்றியான் கை || 27 ||

கைய வலம்புரியும் நேமியும் *
கார் வண்ணத்தைய ! *
மலர் மகள் நின் ஆகத்தாள் *
செய்ய மறையான் நின் உந்தியான் *
மா மதிள் மூன்றெய்த *
இறையான் நின் ஆகத்திறை || 28 ||

இறையும் நிலனும் *
இரு விசம்பும் காற்றும் *
அறை புனலும் செம் தீயும் ஆவான் *
பிறை மருப்பின் பைங்கண் மால் யானை *
படு துயரம் காத்தளித்த *
செங்கண் மால் கண்டாய் தெளி || 29 ||

தெளிதாக *
உள்ளத்தைச் செம் நிறீ இ *
ஞானத்தெளிதாக *
நன்குணர்வார் சிந்தை *
எளிதாகத் தாய் நாடு கன்றே போல் *
தண் துழாயான் அடிக்கே *
போய் நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து || 30 ||

புரி ஒரு கை பற்றி *
ஓர் பொன் ஆழி ஏந்தி *
அரி உருவும் ஆள் உருவும் ஆகி *

எரி உருவ வண்ணத்தான் மார்பிடந்த *
மால் அடியை அல்லால் *
மற்று எண்ணத்தான் ஆமோ இமை || 31 ||

இமையாத கண்ணால் *
இருள் அகல நோக்கி *
அமையாப் பொறி புலன்கள் ஐந்தும் நமையாமல் *
ஆகத்தனைப்பார் *
அணைவரே *
ஆயிர வாய் நாகத்தனையான் நகர் || 32 ||

நகரம் அருள் புரிந்து *
நான்முகற்கு பூ மேல் *
பகர மறை பயந்த பண்பன் *
பெயரினையே புந்தியால் சிந்தியாது *
ஓதி உரு எண்ணும் *
அந்தியால் ஆம் பயன் அங்கென் || 33 ||

என் ஒருவர் மெய் என்பர் *
ஏழ் உலகுண்டு *
ஆல் இலையில் முன் ஒருவன் ஆய முகில் வண்ணா *
நின் உருகிப் பேய்த் தாய் முலை தந்தாள் *
பேர்ந்திலளால் *
பேர் அமர்க் கண் ஆய்த் தாய் முலை தந்த ஆறு || 34 ||

ஆறிய அன்பில் *
அடியார் தம் ஆர்வத்தால் *
கூறிய குற்றமாக் கொள்ளல் நீ தேறி *
நெடியோய் ! அடி *

அடைதற்கன்றே *

ஈர் ஐந்து முடியான் படைத்த முரண் || 35 ||

முரணை வலி *

தொலைதற்காம் அன்றே *

முன்னம் தரணி தனதாகத்தானே *

இரணியனைப் புண் நிரந்த வள் உகிரால் *

பொன் ஆழிக் கையால் *

நீ மண் இரந்து கொண்ட வகை || 36 ||

வகை அறு நுண் கேள்வி *

வாய்வார்கள் *

நாளும் புகை விளக்கும் *

பூம் புனலும் ஏந்தி *

திசை திசையின் வேதியர்கள் *

சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே *

வெண் சங்கம் ஊதிய வாய் மால் உகந்த ஊர் || 37 ||

ஊரும் வரி அரவம் *

ஒண் குறவர் மால் யானை *

பேர எறிந்த பெரு மணியை *

கார் உடைய மின் என்று *

புற்றடையும் வேங்கடமே *

மேல சுரர் என்னென்ற மாலதிடம் || 38 ||

இடந்தது பூமி *

எடுத்தது குன்றம் *

கடந்தது கஞ்சனை முன் அஞ்ச *

கிடந்ததுவும் நீர் ஓத மா கடலே *

நின்றதுவும் வேங்கடமே *
பேர் ஓத வண்ணர் பெரிது || 39 ||

பெரு வில் பகழிக் *
குறவர் கைச் செந்தீ *
வெருவிப் புனம் துறந்த வேழம் *
இரு விசும்பில் மீன் வீழக் *
கண்டஞ்சும் வேங்கடமே *
மேல் அசுரர் கோன் வீழக் கண்டுகந்தான் குன்று || 40 ||

குன்றனைய குற்றம் செய்யினும் *
குணம் கொள்ளும் *
இன்று முதலாக என் நெஞ்சே *
என்றும் புறன் உரையே ஆயினும் *
பொன் ஆழிக் கையான் *
திறன் உரையே சிந்தித்திரு || 41 ||

திருமகளும் மண்மகளும் *
ஆய்மகளும் சேர்ந்தால் *
திருமகட்கே தீர்ந்தவாறென் கொல் *
திருமகள் மேல் பால் ஓதம் சிந்தப் *
பட நாகணைக் கிடந்த *
மால் ஓத வண்ணர் மனம் || 42 ||

மன மாசு தீரும் *
அறு வினையும் சாரா *
தனம் ஆய தானே கை கூடும் *
புன மேய பூந் துழாயான் அடிக்கே *

போதொடு நீர் ஏந்தி*
தாம் தொழா நிற்பார் தமர் || 43 ||

தமர் உகந்ததெவ் உருவம்*
அவ் உருவம் தானே*
தமர் உகந்ததெப்பேர் மற்றப்பேர்*
தமர் உகந்தெவ்வண்ணம் சிந்தித்து*
இமையாதிருப்பரே*
அவ்வண்ணம் ஆழியான் ஆம் || 44 ||

ஆமே அமரர்க்கறிய*
அது நிற்க*
நாமே அறிகிற்போம் நல் நெஞ்சே*
பூ மேய மா தவத்தோன் தாள் பணிந்த*
வாள் அரக்கன் நீள் முடியை*
பாதம் அத்தால் எண்ணினான் பண்பு || 45 ||

பண் புரிந்த நான்மறையோன்*
சென்னிப் பலி ஏற்ற*
வெண் புரி நூல் மார்பன் வினை தீர்*
புண் புரிந்த ஆகத்தான்*
தாள் பணிவார் கண்டீர்*
அமரர் தம் போகத்தால் பூமி ஆள்வார் || 46 ||

வாரி சுருக்கி*
மதக் களிறைந்தினையும்*
சேரி திரியாமல் செம் நிறீ இ*
கூரிய மெய்ஞ்ஞானத்தால்*

உணர்வார் காண்பரே *
மேல் ஒரு நாள் கைந் நாகம் காத்தான் கழல் || 47 ||

கழல் ஒன்றெடுத்து *
ஒரு கை சுற்றி ஓர் கை மேல் *
சுழலும் சுராசுரர்கள் அஞ்ச *
அழலும் செரு ஆழி ஏந்தினான் *
சேவடிக்கே செல்ல *
மருவாழி நெஞ்சே ! மகிழ் || 48 ||

மகிழ் அலகொன்றே போல் *
மாறும் பல் யாக்கை *
நெகிழ் முயல்கிற்பார்க்கல்லால் *
முகில் விரிந்த சோதி போல் தோன்றும் *
சுடர் பொன் நெடு முடி *
எம் ஆதி காண்பார்க்கும் அரிது || 49 ||

அரிய புலன் ஐந்தடக்கி *
ஆய் மலர் கொண்டு *
ஆர்வம் புரியப் பரிசினால் புகில் *
பெரியனாய் மாற்றாது வீற்றிருந்த *
மாவலி பால் *
வண் கை நீர் ஏற்றானைக் காண்பதெளிது || 50 ||

எளிதில் இரண்டடியும் *
காண்பதற்கு *
என் உள்ளம் தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே *
களியில் பொருந்தாதவனைப் *

பொரல் உற்று *
அரியாய் இருந்தான் திருநாமம் எண் || 51 ||

எண்மர் பதினொருவர் *
ஈர் அறுவர் ஓர் இருவர் *
வண்ண மலர் ஏந்தி வைகலும் *
நண்ணி ஒரு மாலையால் *
பரவி ஓவாது *
எப்போதும் திருமாலைக் கை தொழுவர் சென்று || 52 ||

‡ சென்றால் குடையாம் *
இருந்தால் சிங்காசனமாம் *
நின்றால் மரவடியாம் நீள் கடலுள் *
என்றும் புணையாம் மணி விளக்காம் *
பூம் பட்டாம் புல்கும் அணையாம் *
திருமாற்கரவு || 53 ||

அரவம் அடல் வேழம் *
ஆன் குருந்தம் புள் வாய் *
குரவை குடம் முலை மல் குன்றம் *
கரவின்றி விட்டிறுத்து மேய்த்தொசித்துக் *
கீண்டு கோத்தாடி *
உண்டட்டெடுத்த செங்கண் அவன் || 54 ||

அவன் தமர் *
எவ் வினையர் ஆகிலும் *
எம் கோன் அவன் தமரே *
என்றொழிவதல்லால் *
நமன் தமரால் ஆராயப் பட்டு *

அறியார் கண்டீர் *
அரவணை மேல் பேர் ஆயற்காட்பட்டார் பேர் || 55 ||

பேரே வரப் *
பிதற்றல் அல்லால் எம் பெம்மானை *
ஆரே அறிவார் அது நிற்க *
நேரே கடிக் கமலத்துள் இருந்தும் *
காண்கிலான் *
கண்ணன் அடிக் கமலம் தன்னை அயன் || 56 ||

அயல் நின்ற வல் வினையை *
அஞ்சினேன் அஞ்சி *
உய நின் திருவடியே சேர்வான் *
நயம் நின்ற நன் மாலை கொண்டு *
நமோ நாரணா என்னும் *
சொல் மாலை கற்றேன் தொழுது || 57 ||

தொழுது மலர் கொண்டு *
தூபம் கை ஏந்தி *
எழுதும் எழு வாழி நெஞ்சே *
பழுதின்றி மந்திரங்கள் கற்பனவும் *
மால் அடியே கை தொழுவான் *
அந்தரம் ஒன்றில்லை அடை || 58 ||

அடைந்த அரு வினையோடு *
அல்லல் நோய் பாவம் *
மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில் *
நுடங்கிடையை முன் இலங்கை வைத்தான் *

முரண் அழிய *

முன் ஒரு நாள் தன் வில் அங்கை வைத்தான் சரண் || 59 ||

சரணா மறை பயந்த *

தாமரையானோடு *

மரண் ஆய மன் உயிர்கட்கெல்லாம் *

அரணாய பேர் ஆழி கொண்ட *

பிரான் அன்றி மற்றறியாது *

ஓர் ஆழி சூழ்ந்த உலகு || 60 ||

உலகும் *

உலகிறந்த ஊழியும் *

ஒண் கேழ் விலகு கருங்கடலும் வெற்பும் *

உலகினில் செம் தீயும் *

மாருதமும் வானும் *

திருமால் தன் புந்தியில் ஆய புணர்ப்பு || 61 ||

புணர் மருதின் ஊடு போய்ப் *

பூங்குருந்தம் சாய்த்து *

மணமருவ மால் விடை ஏழ் செற்று *

கணம் வெருவ ஏழ் உலகும் தாயினவும் *

எண் திசையும் போயினவும் *

சூழ் அரவப் பொங்கணையான் தோள் || 62 ||

தோள் அவனை அல்லால் தொழா *

என் செவி இரண்டும் *

கேள் அவனதின் மொழியே கேட்டிருக்கும் *

நா நாளும் கோள் நாகணையான் *

குரை கழலே கூறுவதே *
நாணாமை நள்ளேன் நயம் || 63 ||

நயவேன் பிறர் பொருளை *
நள்ளேன் கீழாரோடு *
உயவேன் உயர்ந்தவரோடல்லால் *
வியவேன் திருமாலை அல்லது *
தெய்வம் என்றேத்தேன் *
வரும் ஆறென் என் மேல் வினை || 64 ||

வினையால் அடர்ப்படார் *
வெம் நரகில் சேரார் *
தினையேனும் தீக்கதிக்கண் செல்லார் *
நினைதற்கரியானைச் *
சேயானை *
ஆயிரம் பேர்ச் செங்கண் கரியானைக் கை தொழுதக் கால் || 65 ||

காலை எழுந்து *
உலகம் கற்பனவும் *
கற்றுணர்ந்த மேலைத் தலை மறையோர் வேட்பனவும் *
வேலைக்கண் ஓர் ஆழியான் அடியே *
ஓதுவதும் ஓர்ப்பனவும் *
பேர் ஆழி கொண்டான் பெயர் || 66 ||

பெயரும் கருங்கடலே *
நோக்கும் ஆறு *
ஒண் பூ உயரும் *
கதிரவனே நோக்கும் *
உயிரும் தருமனையே நோக்கும் *

ஒண் தாமரையாள் கேள்வன் *
ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு || 67 ||

உணர்வார் ஆர் உன் பெருமை *
ஊழி தோறுாழி *
உணர்வார் ஆர் உன் உருவம் தன்னை *
உணர்வார் ஆர் விண் அகத்தாய் ! மண் அகத்தாய் ! *
வேங்கடத்தாய் ! *
நால் வேதப் பண் அகத்தாய் ! நீ கிடந்த பால் || 68 ||

பாலன் தனதுருவாய் *
ஏழ் உலகுண்டு *
ஆல் இலையின் மேல் அன்று *
நீ வளர்ந்த மெய் என்பர் *
ஆல் அன்று வேலை நீர் உள்ளதோ *
விண்ணதோ மண்ணதோ *
சோலை சூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு || 69 ||

சொல்லும் தனையும் *
தொழுமின் விழும் உடம்பு *
செல்லும் தனையும் திருமாலை *
நல் இதழ்த் தாமத்தால் வேள்வியால் *
தந்திரத்தால் மந்திரத்தால் *
நாமத்தால் ஏத்துதிரேல் நன்று || 70 ||

நன்று பிணி மூப்புக் *
கை அகற்றி நான்கூழி *
நின்று நில முழுதும் ஆண்டாலும் *
என்றும் விடல் ஆழி நெஞ்சமே ! *

வேண்டினேன் கண்டாய் *
அடல் ஆழி கொண்டான் மாட்டன்பு || 71 ||

அன்பாழியானை *
அணுகென்னும் நா அவன் தன் *
பண்பாழித் தோள் பரவி ஏத்தென்னும் *
முன்பூழி காணானைக் காண் என்னும் கண் *
செவி கேள் என்னும் *
பூண் ஆரம் பூண்டான் புகழ் || 72 ||

புகழ்வாய் பழிப்பாய் *
நீ பூந் துழாயானை *
இகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே *
திகழ் நீர்க் கடலும் மலையும் *
இரு விசம்பும் காற்றும் *
உடலும் உயிரும் ஏற்றான் || 73 ||

ஏற்றான் புள் ஊர்ந்தான் *
எயில் எரித்தான் மார்விடந்தான் *
நீற்றான் நிழல் மணி வண்ணத்தான் *
கூற்றொரு பால் மங்கையான் *
பூ மகளான் வார் சடையான் *
நீள் முடியான் கங்கையான் நீள் கழலான் காப்பு || 74 ||

காப்புன்னை உன்னக் கழியும் *
அரு வினைகள் ஆப்புன்னை உன்ன *
அவிழ்ந்தொழியும் *
மூப்புன்னைச் சிந்திப்பார்க்கில்லை *

திருமாலே *

நின் அடியை வந்திப்பார் காண்பர் வழி || 75 ||

வழி நின்று *

நின்னைத் தொழுவார் *

வழுவா மொழி நின்ற *

மூர்த்தியரே ஆவர் *

பழுதொன்றும் வாராத வண்ணமே *

விண் கொடுக்கும் *

மண் அளந்த சீரான் திருவேங்கடம் || 76 ||

வேங்கடமும் *

விண்ணகரும் வெஃகாவும் *

அஃகாத பூங்கிடங்கின் *

நீள் கோவல் பொன் நகரும் *

நான்கிடத்தும் நின்றான் இருந்தான் *

கிடந்தான் நடந்தானே *

என்றால் கெடுமாம் இடர் || 77 ||

இடர் ஆர் படுவார் *

எழு நெஞ்சே *

வேழம் தொடர் வான் *

கொடு முதலை சூழ்ந்த *

படம் உடைய பைந் நாகப் பள்ளியான் *

பாதமே கை தொழுதும் *

கொய்ந் நாகப் பூம் போது கொண்டு || 78 ||

கொண்டானை அல்லால் *

கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார் *

மண் தா என இரந்து மாவலியை *
ஒண் தாரை நீர் அங்கை தோய *
நிமிர்ந்திலையே *
நீள் விசும்பில் ஆரம் கை தோய அடுத்து || 79 ||

அடுத்த கடும் பகைஞர்க்கு *
ஆற்றேன் என்றோடி *
படுத்த பெரும் பாழி சூழ்ந்த விடத்தரவை *
வல்லாளன் கைக் கொடுத்த *
மா மேனி மாயவனுக்கு *
அல்லாதும் ஆவரோ ஆள் || 80 ||

ஆள் அமர் வென்றி *
அடு களத்துள் அஞ்ஞான்று *
வாள் அமர் வேண்டி வரை நட்டு *
நீள் அரவைச் சுற்றிக் கடைந்தான் *
பெயர் அன்றே *
தொல் நரகைப் பற்றிக் கடத்தும் படை || 81 ||

படை ஆரும் வாட் கண்ணார் *
பாரசி நாள் *
பைம் பூந் தொடையலோடேந்திய தூபம் *
இடை இடையில் மீன் மாய *
மாகூணும் வேங்கடமே *
மேல் ஒரு நாள் மான் மாய எய்தான் வரை || 82 ||

வரை குடை தோள் காம்பாக *
ஆநிரை காத்து *
ஆயர் நிரை விடை ஏழ் செற்ற ஆறென்னே *

உரவுடைய நீர் ஆழி உள் கிடந்து *
நேர் ஆம் நிசாசரர் மேல் *
பேர் ஆழி கொண்ட பிரான் || 83 ||

பிரான் ! உன் பெருமை *
பிறர் ஆர் அறிவார் *
உராய் உலகளந்த ஞான்று *
வராகத்தெயிற்றளவு *
போதா வாறென் கொலோ *
எந்தை அடிக்களவு போந்த படி || 84 ||

படி கண்டறிதியே *
பாம்பணையினான் *
புட்கொடி கண்டறிதியே கூறாய் *
வடிவில் பொறி ஐந்தும் உள் அடக்கிப் *
போதொடு நீர் ஏந்தி *
நெறி நின்ற நெஞ்சமே ! நீ || 85 ||

நீயும் திருமகளும் *
நின்றாயால் *
குன்றெடுத்துப் பாயும் *
பனி மறைத்த பண்பாளா *
வாசல் கடை கழியா உள் புகாக் *
காமர் பூங்கோவல் *
இடை கழியே பற்றி இனி || 86 ||

இனி யார் புகுவார் *
எழு நரக வாசல் *
முனியாது மூரித் தாள் கோமின் *

கனி சாயக் கன்றெறிந்த தோளான் *
கனை கழலே காண்பதற்கு *
நன்கறிந்த நாவலம் சூழ் நாடு || 87 ||

நாடிலும் *
நின் அடியே நாடுவன் *
நாள் தோறும் பாடிலும் *
நின் புகழே பாடுவன் *
சூடிலும் பொன் ஆழி ஏந்தினான் *
பொன் அடியே சூடுவேற்கு *
என் ஆகில் என்னை எனக்கு || 88 ||

எனக்காவார் *
ஆர் ஒருவரே *
எம் பெருமான் தனக்காவான் *
தானே மற்றல்லால் *
புனக் காயாம் பூ மேனி காணப் *
பொதி அவிழும் பூவைப் பூ *
மா மேனி காட்டும் வரம் || 89 ||

வரத்தால் வலி நினைந்து *
மாதவ ! நின் பாதம் *
சிரத்தால் வணங்கானாம் என்றே *
உரத்தினால் ஈர் அரியாய் *
நேர் வலியோன் ஆய இரணியனை *
ஓர் அரியாய் நீ இடந்ததூன் || 90 ||

ஊனக் குரம்பையின் *
உள் புக்கிருள் நீக்கி *

ஞானச் சுடர் கொளீ இ நாள் தோறும் *
ஏனத்துருவாய் உலகிடந்த *
ஊழியான் பாதம் *
மருவாதார்க்குண்டாமோ வான் || 91 ||

வான் ஆகித் தீ ஆய் *
மறி கடல் ஆய் மாருதம் ஆய் *
தேன் ஆகிப் பாலாம் திருமாலே *
ஆன் ஆய்ச்சி வெண்ணெய் விழுங்க *
நிறையுமே *
முன் ஒரு நாள் மண்ணை உமிழ்ந்த வயிறு || 92 ||

வயிறழல வாள் உருவி *
வந்தானை அஞ்ச *
எயிறிலக வாய் மடித்ததென் நீ *
பொறி உகிரால் பூ வடிவை ஈடழித்த *
பொன் ஆழிக் கையா *
நின் சேவடி மேல் ஈடழியச் செற்று || 93 ||

செற்றெழுந்து தீ விழித்துச் *
சென்ற இந்த ஏழுலகும் *
மற்றிவை ஆ என்று வாய் அங்காந்து *
முற்றும் மறையவற்குக் காட்டிய *
மாயவனை அல்லால் *
இறையேனும் ஏத்தாதென் நா || 94 ||

நா வாயில் உண்டே *
நமோ நாரணா என்று *
ஓவாதுரைக்கும் உரை உண்டே *

மூவாத மாக் கதிக்கண் செல்லும் *
வகை உண்டே *
என் ஒருவர் தீக் கதிக்கண் செல்லும் திறம் || 95 ||

திறம்பாதென் நெஞ்சமே ! *
செங்கண் மால் கண்டாய் *
அறம் பாவம் என்றிரண்டும் ஆவான் *
புறம் தான் இம் மண் தான் *
மறி கடல் தான் மாருதம் தான் *
வான் தானே கண்டாய் கடைக்கண் பிடி || 96 ||

பிடி சேர் *
களிறளித்த பேராளா *
உன் தன் அடி சேர்ந்தருள் பெற்றாள் அன்றே *
பொடி சேர் அனற்கங்கை ஏற்றான் *
அவிர் சடை மேல் பாய்ந்த *
புனற்கங்கை என்னும் பேர்ப் பொன் || 97 ||

பொன் திகழுமேனிப் *
புரி சடையம் புண்ணியனும் *
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும் *
என்றும் இருவர் அங்கத்தால் *
திரிவர் ஏலும் *
ஒருவன் ஒருவன் அங்கத்தென்றும் உளன் || 98 ||

‡ உளன் கண்டாய் நன்னெஞ்சே ! *
உத்தமன் என்றும் உளன் கண்டாய் *
உள்ளுவார் உள்ளத்துளன் கண்டாய் *
வெள்ளத்தின் உள்ளானும் *

வேங்கடத்து மேயானும் *
உள்ளத்தின் உள்ளான் என்றோர் || 99 ||

‡ ஓர் அடியும் சாடுதெத்த *
ஒண் மலர்ச் சேவடியும் *
ஈர் அடியும் காணலாம் என் நெஞ்சே ! *
ஓர் அடியில் தாயவனைக் கேசவனைத் *
தண் துழாய் மாலை சேர் *
மாயவனையே மனத்து வை || 100 ||

தசக அடிவரவு — வையம் வாய் நின்று புரி குன்று எளிதில் உலகம் நன்று
ஆள் ஊன் அன்பு

முதல் திருவந்தாதி முற்றிற்று
பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்